

15 Σεπτεμβρίου 2026

Άγιος Βησσαρίων

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Άγιος Βησσαρίων γεννήθηκε στην Πόρτα Παναγιά Τρικάλων το 1490, ήτοι λίγα χρόνια μετά την άλωσι της Κωνσταντινουπόλεως από τους Τούρκους. Αν και οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες γαλουχήθηκε και ανατράφηκε από τους ευλαβείς γονείς τον με τα ιερά νάματα της αγίας πίστεως μας και τα, ιδεώδη του Γένους μας σ' ένα γεμάτο θεοσέβεια οικογενειακό περιβάλλον.

Από τη νεανική του ηλικία διακρινόταν για την ευφυΐα και τη σύνεσί του αλλά και για την ευθύτητα τον χαρακτήρα του, την αγνότητα και σωφροσύνη του, την ταπεινοφροσύνη και τη βαθειά πίστι του, την απέραντη αγάπη του.

Νεώτατος γίνεται μοναχός και χειροτονείται διαδοχικές διάκονος και πρεσβυτέρας. Το 1517 εκλέγεται επίσκοπος Ελασσώνος και το 1521 αναλαμβάνει την διοίκηση της επισκοπής Σταγών. Το 1527 αναβιβάζεται στο θρόνο της Μητροπόλεως Λαρίσης και ακτινοβολεί με την αγιότητα της ζωής τον και την καταπληκτική αγαθοεργό δράσι τον, εν οι συγχρόνως υπομένει με θαυμαστή ανεξικακία συκοφαντίες και σκληρές δοκιμασίες στις οποίες έλαμψε «ως χρυσός εν χωνευτηρίω».

Το περίφημο μοναστήρι του Δουσίκου, οι γέφυρες του Κοράκου στον Αχελώο, του Πορταϊκού και της Σαρακίνας στον Πηνειό και πλήθος άλλων κοινοφελών έργων, που έγιναν με αφάνταστες δυσκολίες στα ζοφερά χρόνια της τουρκοκρατίας. αποδεικνύουν την πολλήν του αγάπη προς τον Θεόν και την ανύστακτο μέριμνά τον γκι τον πονεμένο λαό του.

Στις 15 Σεπτεμβρίου 1540 παρέδωκε την αγίαν ψυχήν του εις χείρας Θεού, υμνούμενος από τότε ως Άγιος και θαυματουργός. Η ευωδιάζουσα Τιμία Κάρα Τον φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Του.

Απολυτίκιον του Αγίου Βησσαρίωνος

Ήχος δ΄

Της Πύλης το βλάστημα, της Θεσσαλίας φωστήρ,
της Τρίκκης το σέμνωμα και των θαυμάτων πηγή
εδείχθης τρισόλβιε·

πάσαν δοκιμασίαν εν Χριστώ υπομείνας,

δόξη ηγλαϊσμένος συν Αγγέλοις αγάλλη.

Άγιε Βησσαρίων πανάριστε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ

σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Το Καθολικόν της Ιεράς Μονής Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου, που τιμάται στη Μεταμόρφωσι του Σωτήρος Χριστού, ανήγειρε το 1544 ο Άγιος Νεόφυτος Μητροπολίτης Λαρίσης, ανεψιός του Αγίου Βησσαρίωνος, μετά την καταστροφή από ισχυρότατο σεισμό εκείνου που έκτισε ο Άγιος το 1527.

Υποβάλλει και δημιουργεί δέος με το «αιθέριον ύψος του. την αρχιτεκτονική του συμμετρία και κυρίως με το υπέροχο κάλλος των τοιχογραφιών του, που ολοκληρώθηκαν το 1557 και διατηρούνται σε άριστη κατάσταση σε όλη την έκτασί τους.

Χαρακτηρίζονται από το πλήθος των παραστάσεων, την εμπνευσμένη ιεράρχησι των θεμάτων και την ισορροπία των συνθέσεων. Ιδιαίτερα τις ιερές μορφές διακρίνει υψηλή ευγένεια και σεμνότατον ήθος μία δε υπερκόσμιος ανταύγεια και γαλήνη διαχέεται στα εξαϋλωμένα πρόσωπα των Αγίων. Έχουν έντονο υπερβατικό χαρακτήρα και καθώς τα βλέπουμε αισθανόμεθα να αγιάζουν τις όψεις μας, να μας παρηγορούν, να μας κατανύσσουν και να μας ανάγουν από τα γήινα στα ουράνια.

Ανήκουν στα επιτεύγματα της Κρητικής Σχολής και αποτελούν έργο υψηλής καλλιτεχνικής πνοής του εξαίρετου αγιογράφου Τζώρτζη του Κωνσταντινουπολίτου.

Το ξυλόγλυπτο τέμπλο εκτείνεται σε μεγάλο ύψος και φιλοτεχνήθηκε το 1767 από επιδέξιους ξυλόγλυπτα;, που είχαν την καταγωγή τους από το Λινοτόπι της Βορείου Ηπείρου.

Το Καθολικό της Μονής Δουσίκου είναι μία σπάνια περίπτωση συνδυασμού αρχιτεκτονικής και ζωγραφικής τελειότητας.

Η Ιερά Μονή Δουσίκου κτίσθηκε το 1530 από τον Άγιο Βησσαρίωνα, Μητροπολίτη Λαρίσης στις κατάφυτες πλάγιες του Κόζιακα πάνω από την Πόλη Τρικάλων σε υψόμετρο 700 μ. και με' απέραντη τη θέα προς τον Θεσσαλικό κάμπο.

Το 1550 ο ανεψιός του Αγίου Νεόφυτος Λαρίσης έκανε σημαντικές κτιριακές επεκτάσεις. Ανήγειρε επίσης το επιβλητικό Καθολικό, που αγιογραφήθηκε το 1557 από τον εξαίρετο αγιογράφο Τζώρτζη με' παραστάσεις της κρητικής σχολής, υψηλής τέχνης, που διατηρούνται μέχρι σήμερα σε άριστη κατάσταση.

Το όλο κτιριακό συγκρότημα της Μονής προβάλλει σαν φρούριο και εντυπωσιάζει με την βαθμιδωτή προσαρμογή του στις απότομες κλίσεις του εδάφους. τους εξώστες, την ανεμόσκαλα και το δίκτυ. απ' όπου γινόταν η πρόσβασι μέχρι το 1962.

Κατά τον πολυκύμαντο μακραίωνα βίο της η Μονή ανέπτυξε πλουσιότατη εθνική, κοινωνική και φιλανθρωπική δράσι και εξελίχθηκε σ' ένα σπουδαίο πνευματικό κέντρο με' την βιβλιοθήκη της και τους λογίους μοναχούς της. Στα ζοφερά χρόνια της τουρκοκρατίας ίδρυσε ιατρείον και ανέλαβε την διεύθυνσι της Ελληνικής Σχολής στα Τρίκαλα.

Έτσι αναδείχθηκε όχι μόνο σε εργαστήριο της μοναχικής πολιτείας, αλλά και σε' κιβωτό των ιερών παραδόσεων του Γένους μας. που διάσωσε ζωντανά και ακμαία τα στοιχεία, που προσδιορίζουν την εθνική μας συνείδησι και ταυτότητα.

Σαν πολύτιμο κειμήλιο φυλάσσει την τιμίαν Κάραν του κτίτορος Αγίου Βησσαρίωνος.

Με εντολή του Αγίου είναι άβατος για τις γυναίκες. Πανηγυρίζει στις 15 Σεπτεμβρίου.